

Rošnjače su i ove godine, proslavivši 26. srpnja 2012. svečanom svetom misom sv. Joakima i sv. Anu, najprije bile osunčane a potom rosne, jer je toga dana kišilo i natapalo suhu zemlju, te time vratilo nadu da će neke biljke i travke opet oživjeti. To je također dobrano dalo osvježenje svima, a smanjilo opasnost od požara koji su bili vrlo učestali i jaki na području susjedne župe Roškoga Polja, da ne spominjemo gdje sve još diljem Hrvatske.

Piše: don Ilija Drmić

Misno slavlje s procesijom oko groblja i molitvu u povodu blagoslova polja predvodio je župnik župe sv. Ivana Krstitelja u Rošku Polju fra Jozo Radoš Đoka, kojega narod ovoga kraja veoma voli i cijeni, jer kapi njegove dobrotvorne ljubavi kapaju i po župi Vinici udruženo s drugim humanitarnim udrugama i Župnim karitasom. On je ujedno blagoslovio oltarni križ, dva svijećnjaka i veliki križ što je postavljen u pročelje kapelice. Sve ovo darom je Rade Jožića. Skupa s fra Jozom bio je u ovoj molitvi i koncelebraciji svete mise i mjesni župnik don Ilija Drmić, koji je održao prigodnu propovijed.

Između ostaloga u njoj je rekao: "Mi blagoslovom polja zapravo blagoslivljamo cjelokupni svoj rad da bude plodonosan za cijelo čovječanstvo, a ujedno molimo se i za sve svoje drage pokojnike da ih Bog nagradi vječnim životom za svu žrtvu i sav rad što su ga imali na ovome svijetu..." O svetom bračnom paru sv. Joakimu i sv. Ani, koji su rodili i odgojili najveću i najslavniju ženu svijeta Blaženu Djevicu Mariju, rekao je takve riječi koje nisu mogle a da ne odjeknu u duši svakoga sudionika i svake sudionice ovoga svetoga slavlja. Naime, ukratko ocrtavši njihove svetačke likove što su takvima izrasli iz molitve, obdržavanja Deset zapovijedi i istinskoga rada, govorio je o činjenici odgovornoga rađanja i odgajanja djece. "Kao što su njih dvoje rodili najveću kćer čovječanstva i rađali je zdravim odgojem iz dana u dan da bi mogla i p/ostati najvećom ženom, što će se dogoditi rođenjem Sina Božjega iz prečiste Marijine utrobe, tako su i svi suvremeni roditelji, muževi i žene, pozvani da po uzoru na ovaj sveti bračni par začinju, rađaju i odgajaju svoju djecu kako bi bila sposobna preuzimati sve svoje obveze i dužnosti od kojih ovisi budućnost svijeta i čovječanstva. Samim time jasno je da ova svetost Joakimova i Anina života niječe sve moguće nove nastraje začeca i istospolnih brakova s usvajanjem djece, što je u svojoj biti veoma opasno za pravi oblik života u ljudskoj zajednici i što nam se može vratiti u lice kao bumerang." Misno slavlje uljepšano je pobožnim moljenjem i pjevanjem liturgijskih popijevki, a u njemu su čitanjem svetih tekstova sudjelovale dvije vjeroučenice iz ovoga sela.

Na kraju slavlja župnik don Ilija kratko je predstavio najnoviju knjigu s naslovom Vinička baščina, Župa Vinica u crkvenom i društvenom tisku (1961-2011.) rekavši da je ona uvertira u župni list. Potom je pozvao i potaknuo Rošnjačane da sami izaberu u predstojećem razdoblju tri ili više osoba koje će tvoriti Odbor za groblje, čija će se zadaća sastojati u izvršavanju svih neophodnih poslova u svezi s grobljem i grobljanskom kapelicom u suradnji s mjesnim župnikom i Mjesnom zajednicom. Pozvao je Jozu Kovača, člana Odbora za središnje viničko

groblje, da rekne svima nazočnima što se sve kani uraditi u tome groblju i na koji način, te kojim novčanim sredstvima.

Ovdje valja dodati i to da je župnik saznao iz razgovora s vjernicima nakon mise kako je nastajalo ovo groblje sa svojim kapelicama, jednom pa drugom, tj. sadašnjom i tko su sve bili darovatelji i graditelji. Povod je bio za to današnji Radin dar. On je pokrenuo neka pitanja od kojih valja sada zapisati barem to kako je Pere Bikić donio iz Njemačke s potvrdom tadašnjega župnika u Vinici don Joze Ivančića (župnik: 1986.-2007.) zidnu vanjsku i unutarnju farbu za ovu kapelicu sv. Ane kao i za cijeli ogradni zid, te darovao je zvono na kapelici, što je ne samo veliki dar svome mjestu i mjesnom groblju, nego i izraz velike i lijepe ljubavi prema pokojnicima i svima živima. Bilo je i drugih darova ovoga mještanina i mještana darovatelja, što se može pronaći u objema knjigama o župi Vinici (Župa Vinica, 2010. i Vinička baščina, 2012.), a bit će ih zacijelo i ubuduće, napose onih koji će se zdušno prignuti da se prostre asfalt po putevima kroz ovo selo po uzoru na onu dionicu od Škaljevca do ovoga groblja i kapelice sv. Ane, odnosno do zaseoka Bikića.

{gallery}svana12{/gallery}